

بررسی و مقایسه روشهای شناسایی و بهبود نقاط حادثه خیز در کشورهای اروپایی و ارائه راهکار برای ایران

منصور حاجی حسینلو^۱، آیت ظفری^۲، مجید مصطفوی^۳

۱- استادیار رشته راه و ترابری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی تهران

۲ و ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی تهران

Ayat.zafari@yahoo.com

خلاصه

در این تحقیق ابتدا روش‌هایی برای شناسایی نقاط حادثه خیز بیان شده، سپس تعاریفی از نقاط حادثه خیز در کشورهای آلمان، اتریش، دانمارک، فنلاند، مجارستان، نروژ و سوئیس ارائه گردیده است. در ادامه نیز روند گام به گامی برای ارائه راهکار جهت بهسازی مقاطع تصادف خیز ارائه خواهد شد. برای این منظور ابتدا به بررسی مهارتهای لازم جهت مطالعه مقاطع تصادف خیز و سپس به تشریح گام‌های بهبود نقاط حادثه خیز پرداخته شده است. در پایان نیز با مقایسه شرایط راه‌های ایران با این کشورها، تعریف این نقاط و چگونگی بهبود آنها برای ایران ارائه گردیده است.

کلمات کلیدی: شناسایی نقاط حادثه‌خیز، اصلاح نقاط حادثه‌خیز

۱. مقدمه

تصادفات ترافیکی از عوامل بسیار مهم مرگ و میر و صدمات شدید جانی و مالی بوده و آثار سنگین اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی آن جوامع بشری را به شدت مورد تهدید قرار داده است. شدت این صدمات در کشورهای در حال توسعه بیشتر بوده و تعداد و شدت تصادفات در کشورهای مزبور در مقایسه با کشورهای توسعه یافته چندین مرتبه بالاتر است. در این میان، تصادفات جاده‌ای دارای ضایعات سنگین تری نسبت به تصادفات درون شهری است. عدم رعایت موارد و استانداردهای مرتبط با ایمنی در مراحل امکان‌سنجی، طراحی، ساخت و بهره‌برداری پروژه‌های مرتبط با راه موجب شکل‌گیری مقاطع حادثه‌خیز در شبکه راه‌های کشور می‌گردد. دستیابی به روشهای یکپارچه در تمام مراحل طراحی، ساخت، بهسازی و نگهداری و رفتار استفاده‌کنندگان راه جهت مدیریت موثر و موفق، ارتقای کیفیت و شناسایی نقاط ضعف و قوت با استفاده از آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها ضروری می‌باشد. شناسایی نقاط حادثه‌خیز ابزاری مؤثر در افزایش ایمنی راه می‌باشد. دستورالعمل‌شناسایی و اصلاح مقاطع تصادف خیز، با توجه به آمار بالای تصادفات جانی و مالی در کشور ایران می‌تواند اقدام مؤثری در جهت بهبود سیستم ایمنی شبکه راه‌های کشور باشد.

۲. تعریف مسئله

متخصصان امر ایمنی جاده‌ای، عوامل مؤثر در تصادفات ترافیکی و جراحت‌ها و تلفات ناشی از آن را به چهار دسته کلی تقسیم می‌کنند. عامل اول، انسان و خطاهای انسانی است که بیشترین نقش را در وقوع تصادفات دارند، عامل دوم وسیله نقلیه است، عامل سوم محیط جاده و آخرین عامل بحث